ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze projednal ve veřejném zasedání konaném dne 23. června 2021 odvolání obžalovaného J. S., nar. xxx, proti rozsudku Obvodního soudu pro Prahu 3, ze dne 2.9.2020, sp. zn. 25T 20/2020, v senátu složeném z předsedy JUDr. Richarda Petráska a soudců JUDr. Alexandera Sotoláře a JUDr. Felicie Hruškové a rozhodl **t a k t o:**

podle § 258 odst. 1 písm. e), odst. 2 tr.ř. se napadený rozsudek zrušuje pouze ve výroku o trestu a podle § 259 odst. 3 písm. b) tr.ř. se znovu rozhoduje tak, že :

obžalovaný

J. S. ,

nar. xxx v xxx,

bez zaměstnání, trvale bytem xxx, xxx, zdržující se na adrese xxx, xxx, xxx, xxx,

s e o d s u z u j e

při nezměněných výrocích o vině přečiny zanedbání povinné výživy dle § 196 odst. 1 tr.zákoníku.

Podle § 196 odst. 1 tr.zákoníku za použití § 43 odst. 2 tr.zákoníku k **souhrnnému trestu odnětí svobody v trvání 5 (pěti) měsíců,** za současného zrušení výroku o trestu z rozsudku Obvodního soudu pro Prahu 3 ze dne 7.4. 2021, sp. zn. 25T 71/2020, jakož i všech dalších rozhodnutí na tento výrok obsahově navazujících, pokud vzhledem ke změně, k níž tímto zrušením došlo, pozbyla podkladu.

Shodu s prvopisem potvrzuje: A. B.

Podle § 81 odst. 1 tr.zákoníku, § 82 odst. 1 tr.zákoníku se výkon trestu podmíněně odkládá na **zkušební dobu v trvání 5 (pěti) let.**

Podle § 82 odst. 2 tr.zákoníku se obžalovanému ukládá přiměřená povinnost, aby ve zkušební době podmíněného odsouzení řádně platil běžné výživné a podle svých sil uhradil zbytek dlužného výživného.

O d ů v o d n ě n í :

1. Shora citovaným rozsudkem obvodního soudu bylo rozhodnuto, že obžalovaný J. S. byl uznán vinným tím, že v době od listopadu 2018 do prosince 2019 včetně, vyjma celkové částky 4.000 Kč, kterou nahodilými platbami zaplatil v roce 2018, a celkové částky 14.000 Kč, kterou nahodilými platbami zaplatil v roce 2019, v Praze 3 ani jinde záměrně řádně a včas nepřispíval částkou 4.000 Kč měsíčně na výživu své nezletilé dcery K. S., nar. xxx, ačkoli věděl, že mu tato povinnost vyplývala z občanského zákoníku a že mu její konkrétní podmínky byly stanoveny rozsudkem Obvodního soudu pro Prahu 3 ze dne 20. 1. 2017 sp. zn. 10P 83/2012, který nabyl právní moci dne 16. 3. 2017 a kterým byl zavázán přispívat na výživu této své dcery měsíčně částkou v uvedené výši, splatnou vždy do každého 20. dne v měsíci předem k rukám matky nezletilé, L. V., nar. xxx, a za uvedené období tak dluží na výživném částku 38.000 Kč, tedy úmyslně neplnil svou zákonnou povinnost vyživovat jiného po dobu delší než čtyři měsíce, a dále v době od listopadu 2018 do prosince 2019 včetně, vyjma celkové částky 4.000 Kč, kterou nahodilými platbami zaplatil v roce 2018, a celkové částky 12.000 Kč, kterou nahodilými platbami zaplatil v roce 2019, v Praze 3 ani jinde záměrně řádně a včas nepřispíval částkou 4.000 Kč měsíčně na výživu svého nezletilého syna K. S., nar. xxx, ačkoli věděl, že mu tato povinnost vyplývala z občanského zákoníku a že mu její konkrétní podmínky byly stanoveny rozsudkem Obvodního soudu pro Prahu 6 ze dne 8. 12. 2008 sp. zn. 12Nc 5/2008, který nabyl právní moci dne 4. 2. 2009 a kterým byl zavázán přispívat na výživu tohoto svého syna měsíčně částkou v uvedené výši, splatnou vždy do každého 15. dne v měsíci předem k rukám matky nezletilého, Š. A., nar. xxx, a za uvedené období tak dluží na výživném částku 40.000,- Kč, tedy úmyslně neplnil svou zákonnou povinnost vyživovat jiného po dobu delší než čtyři měsíce, čímž spáchal jednak přečin zanedbání povinné výživy podle § 196 odst. 1 tr. zákoníku a dále přečin zanedbání povinné výživy podle § 196 odst. 1 tr. zákoníku a za to byl odsouzen podle § 196 odst. 1 tr. zákoníku za použití § 43 odst. 1 tr. zákoníku k úhrnnému trestu odnětí svobody v trvání 5 měsíců. Podle § 56 odst. 2 písm. a) tr. zákoníku byl pro výkon trestu zařazen do věznice s ostrahou.

2. Proti tomuto rozsudku obžalovaný podala v zákonné lhůtě odvolání, které ve veřejném zasedání omezil pouze proti výroku o trestu. Odvolání odůvodnil tím, že při zohlednění § 55 odst. 2, věta druhá tr. zákoníku má za to, že nepodmíněný trest odnětí svobody je trest nepřiměřený a nedopovídá jeho snaze výživné platit a vyrovnat postupně své dluhy na výživném. Nelze uzavřít, že zde není naděje, že by ho bylo možno napravit i jiným trestem, nebo že uložení nepodmíněného trestu vyžaduje účinná ochrana společnosti. Pobytem ve vězení ztratí možnost výdělku a bude docházet k nárůstu jeho dluhů na výživném. Pokouší se dělat, co je v jeho silách, aby měl práci, aby výživné průběžně platil. Je v situaci, kdy získal nové zaměstnání na území Slovenské republiky, které by mu mohlo poskytnout částečnou finanční jistotu a schopnost finanční závazky pravidelně a průběžně splácet. Obžalovaný navrhl, aby uložený trest byl změněn a podmíněný.

3. Odvolací soud z podnětu podaného odvolání přezkoumal podle § 254 odst. 1 tr. řádu zákonnost a odůvodněnost jen těch oddělitelných výroků rozsudku, proti nimž bylo podáno odvolání, i správnost postupu řízení, které jim předcházelo, a to z hlediska vytýkaných vad a přesvědčil se, že odvolání obžalovaného je důvodné.

4. V přípravném řízení, ani v řízení před obvodním soudem, nebyla procesní ustanovení porušena v takové míře, aby se jednalo o podstatnou vadu v řízení ve smyslu § 258 odst. 1 písm. a) tr. řádu. Právo obžalovaného na obhajobu bylo zcela zachováno.

5. Odvolací soud zjistil, že uložený trest v přezkoumávané části rozsudku je nepřiměřený ve smyslu § 258 odst. 1 písm. e) tr. řádu.

Shodu s prvopisem potvrzuje: A. B.

6. Odvolací soud doplnil dle § 213 odst. 1 tr. řádu dokazování rozsudkem Obvodního soudu pro Prahu 3 ze dne 7.4.2021, sp. zn. 25T 71/2020, který toho dne nabyl právní moci. Tímto rozsudkem byl obžalovaný uznán vinným spácháním dvou přečinů zanedbání povinné výživy podle § 196 odst. 1 tr. zákoníku, kterých se dopustil v době od ledna do srpna 2020, přičemž na výživném na nezletilou dceru K. S. způsobil dluh ve výši 32 000 Kč a na nezletilého syna K. S. způsobil dluh ve výši rovněž 32 000 Kč. Podle § 44 tr. zákoníku bylo upuštěno od uložení souhrnného trestu k rozsudku Obvodního soudu pro Prahu 3 ze dne 2.9.2020, sp. zn. 25T 20/2020. Vzhledem k tomu, že obžalovaný oba uvedené přečiny spáchal dříve, než byl dne 2.9.2020 vyhlášen výše citovaný rozsudek, který byl rozsudkem prvním a nepředcházel mu trestní příkaz, vznikl vztah souhrnnosti podle § 43 odst. 2 tr. zákoníku. Dále odvolací soud doplnil dokazování podle § 213 odst. 1 tr. řádu listinami předloženými obžalovaným a to potvrzením Obvodního soudu pro Prahu 3 ze dne 20.4.2021, návrhy obžalovaného na snížení výživného ze dne 8.3.2021, potvrzeními České spořitelny a.s., o úhradě výživného poškozené A. ze dne 11.4.2021 ve výši 4 000 Kč a ze dne 27.5. a 21.6.2021, v obou případech ve výši 1 000 Kč a poškozené V. ze dne 11.4.2021 ve výši 4 000 Kč a ze dne 27.5. a 21.6.2021, v obou případech ve výši 1 000 Kč, potvrzeními VUB Banky ze dne 26.5. a 20.6.2021 o vkladech obžalovaného na účet jeho družky, vždy ve výši 80 EURo za účelem platby výživného z jejího účtu.

7. Podle odvolacího soudu lze v současné době již důvodně konstatovat, že výkon nepodmíněného trestu odnětí svobody v době od 30.12.2020 do 26.4.2021, měl na obžalovaného kladný převýchovný vliv, neboť obžalovaný započal pravidelně platit výživné na obě své nezletilé děti. Za této situace lze souhlasit s tvrzením obžalovaného, že již nejsou splněny zákonné podmínky § 55 odst. 2 tr. zákoníku pro uložení nepodmíněného trestu odnětí svobody. Podle odvolacího soudu uložení nepodmíněného trestu odnětí svobody již nevyžaduje určitá ochrana společnosti, neboť lze učinit důvodnou prognózu, že obžalovaný po zkušenostech z výkonu trestu odnětí svoboy bude vyvíjet maximálné snahu aby ve zkušební době podmíněného odsouzení řádně platil běžné výživné a podle svých sil uhradil zbytek dlužného výživného, aby nebyl nařízen výkon zbytku trestu odnětí svobody a do výkonu trestu odnětí svobody se tak nemusel vrátit. Co se týká druhé zákonné podmínky § 55 odst. 2 tr. zákoníku, že není naděje, že by obžalovaného bylo možné napravit jiným trestem, než nepodmíněným trestem odnětí svobody, ani tato zákonná podmínka podle odvolacího soudu rovněž není naplněna. Pravidelné placení výživného obžalovaným každý měsíc, počínaje dubnem 2021, skýtá naději, že by obžalovaný mohl být napraven i jiným, než nepodmíněným trestem odnětí svobody.

8. Z těchto důvodů odvolací soud podle § 258 odst. 1 písm. e), odst. 2 tr. řádu zrušil napadený rozsudek pouze ve výroku o trestu a za splnění zákonných podmínek § 259 odst. 3 písm. b) tr. řádu znovu rozhodl tak, jak je uvedeno ve výroku tohoto rozsudku. Při úvaze o druhu a výměře trestu odvolací soud přihlédl ke všem zákonným kritériím, uvedeným v ust. § 38 – 39 tr. zákoníku, § 43 odst. 2 tr. zákoníku, § 55 odst. 2 tr. zákoníku, § 81 odst. 1 tr. zákoníku a § 82 odst. 1, 2 tr. zákoníku. Za přiměřený a odpovídající všem okolnostem obou trestních věcí, které jsou ve vztahu souhrnnosti a osobě obžalovaného, který je ohledně přečinu podle § 196 odst. 1 tr. zákoníku speciálním recidivistou, neboť je za něj odsuzován již po osmé, považuje odvolací soud souhrnný trest odnětí svobody, uložený v dolní polovině zákonné trestní sazby, a to ve výměře 5 měsíců. Za splnění zákonných podmínek § 81 odst. 1 tr. zákoníku odvolací soud výkon trestu podmíněně odložil na maximálně dlouhou zkušební dobu 5 let. Podle § 82 odst. 2 tr. zákoníku odvolací soud stanovil přiměřenou povinnost během zkušební doby podmíněného odsouzení řádně platit běžné výživné a podle svých sil uhradit zbytek dlužného výživného.

P o u č e n í:

Shodu s prvopisem potvrzuje: A. B.

I) Proti tomuto rozhodnutí **n e n í** přípustný další řádný opravný prostředek.

II) Proti tomuto rozhodnutí **l z e** podat dovolání. Nejvyšší státní zástupce je může podat pro nesprávnost kteréhokoliv výroku, a to ve prospěch i neprospěch obviněného, obviněný pro nesprávnost tohoto výroku, který se ho bezprostředně dotýká. Obviněný může dovolání podat pouze prostřednictvím obhájce, jinak se takové podání nepovažuje za dovolání, byť bylo takto označeno. Dovolání se podává u soudu, který ve věci rozhodl v prvním stupni, do dvou měsíců od doručení rozhodnutí, proti kterému dovolání směřuje. O dovolání rozhoduje Nejvyšší soud. Nutný obsah dovolání je vymezen v ustanovení § 265f tr. řádu.

Praha 23. června 2021

JUDr. Richard Petrásek
předseda senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje: A. B.